

MANIFEST 25N

Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones 2019

D'uns anys ençà, les violències masclistes, i especialment les violències sexuals, s'han situat al centre de les notícies, les xarxes socials i, fins i tot, de les festes majors dels nostres pobles i ciutats. Aquestes violències contra les dones, tradicionalment invisibilitzades, han sigut exposades públicament per les seves supervivents per denunciar un sistema patriarcal que ens oprimeix, ens silencia i ens mata. S'ha posat en evidència que el problema no són els espais públics, els locals d'oci o les festes populars, perquè aquestes violències masclistes també les patim als nostres llocs de feina i a casa.

Les violències contra les dones persisteixen any rere any, en una societat patriarcal que es resisteix a perdre un *statu quo* que situa les dones en una posició de desigualtat. Tot i això, les dones hem trencat el silenci i no farem ni un pas enrere. Diuen que una societat té els nivells de violència que pot tolerar i nosaltres hem dit prou. Ens hem alçat amb el crit de sororitat "jo sí que et crec, germana" perquè no hi ha cap altra resposta possible front aquest greu atac contra els Drets Humans.

Una agressió sexual a una dona no és un fet puntual, sinó una expressió més de l'estructura patriarcal, una agressió contra totes nosaltres, contra totes les dones. Aquesta violència funciona de forma allisonadora, ens socialitza en la por i ens llença un missatge ben clar, sobretot dirigit a les dones més joves: volen controlar i sotmetre la vida de les dones.

Les dones hem posat nom a unes violències sexuals fins ara naturalitzades i minimitzades, hem perdut la por a assenyalar i denunciar els agressors i volem situar al seu lloc la vergonya que suposa patir una agressió sexual, perquè ja no ens volem culpabilitzar més. Per això, hem treballat des de molts espais diferents: des dels moviments feministes, les associacions, les comissions de festes dels barris, les administracions públiques, i això també s'ha traslladat als carrers. Hem fet palès que una societat on les dones són agredides sexualment no garanteix els seus drets de ciutadania.

Encara avui es fa imprescindible seguir treballant conjuntament i coordinadament amb la implicació de totes les administracions i agents socials per l'erradicació de totes les violències masclistes i la reparació de totes les supervivents.

També cal reconèixer la lluita constant i incansable dels moviments feministes, que no han deixat de crear les contranarratives sobre la violència sexual que ens han permès posicionar-nos en un altre lloc davant d'unes agressions que ens volen infondre la por. Aquí, les dones joves han estat la punta de llança d'aquesta transformació. Elles són les

protagonistes d'aquest punt d'inflexió, esdevenint la generació d'un canvi tan urgent com imprescindible.

Els moviments feministes han sortit al carrer dia rere dia i han cregut sempre en les supervivents. Han fet saber que el consentiment és un element central a l'hora d'entendre la sexualitat, que el consentiment és reversible i que cal renovar-lo, que només un sí és sí i que tot això és innegociable. També han denunciat una justícia patriarcal que reproduceix el sexisme en les seves sentències i deixa impunes als agressors.

Per últim, no volem acabar aquest manifest sense reconèixer la força, el coratge i la valentia de les dones, de les supervivents i de les que han estat assassinades, de les que han trencat el silenci i de les que lluiten dia a dia per fer-ho. Germanes, no esteu soles!

El moviment feminista és imparable i la nostra sororitat és la nostra força. Cridem juntes: si en toquen a una, ens toquen a totes!